

UZASADNIENIE

1. Szczegółowy opis działalności Instytutu Sportu w Warszawie

Instytut Sportu w Warszawie, zwany dalej „Instytutem”, został powołany zarządzeniem Nr 60 Prezesa Rady Ministrów w sprawie utworzenia Instytutu Sportu w 1977 r. jako samodzielna placówka naukowa. Powstał w drodze przekształcenia międzyuczelnianego Instytutu Naukowego Sportu Akademii Wychowania Fizycznego w Warszawie.

Do dnia 30 września 2010 r. Instytut działał jako jednostka badawczo-rozwojowa, wpisana na podstawie przepisów ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych do Krajowego Rejestru Sądowego przez Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie, XII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000220245, REGON 000289259. Od dnia 1 października 2010 r. Instytut działa na podstawie ustawy o instytutach badawczych jako instytut badawczy realizujący zadania i cele określone przepisami wyżej wymienionej ustawy oraz innymi właściwymi aktami prawnymi.

Ponadto, od dnia 18 maja 1993 r. Instytut jest wpisany do Rejestru Podmiotów Wykonujących Działalność Leczniczą pod nr księgi 000000009064. Przedsiębiorstwem, w którym Instytut wykonuje działalność leczniczą jest Przychodnia Przyzakładowa Sportowo-Lekarska przy Instytucie.

Szczegółowy przedmiot i zakres działania Instytutu został określony w statucie Instytutu uchwalonym przez Radę Naukową Instytutu Sportu w Warszawie w dniu 29 marca 2011 r. i zatwierdzonym (z mocą od dnia uchwalenia przez Radę Naukową) przez Ministra Sportu i Turystyki pismem z dnia 28 kwietnia 2011 r., zmienionym uchwałą Rady Naukowej z dnia 30 stycznia 2015 r. Strukturę organizacyjną i zadania jednostek organizacyjnych Instytutu określa Regulamin Organizacyjny Instytutu.

Nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Sportu i Turystyki. Organami naczelnymi Instytutu są Dyrektor i Rada Naukowa.

Statutowymi zadaniami Instytutu są:

- 1) prowadzenie badań naukowych i analitycznych w zakresie nauk o kulturze fizycznej;
- 2) prowadzenie badań naukowych i analitycznych w zakresie zwalczania dopingu w sporcie w oparciu o obowiązujące przepisy krajowe i międzynarodowe;
- 3) upowszechnianie wyników badań naukowych i prac rozwojowych dla potrzeb przygotowań polskich sportowców do rywalizacji krajowej i międzynarodowej oraz udziału polskich reprezentantów w igrzyskach olimpijskich, mistrzostwach świata, mistrzostwach Europy, a także dla potrzeb sportu wśród dzieci i młodzieży;
- 4) opracowywanie analiz, opinii i ekspertyz w zakresie prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych, uwzględniających aktualny stan oraz rozwój nauk o kulturze fizycznej w Polsce i na świecie;
- 5) opracowywanie oceny dotyczącej stanu i rozwoju nauki o kulturze fizycznej i wykorzystywaniu w kraju osiągnięć światowej nauki w tym zakresie;
- 6) prowadzenie działalności w zakresie normalizacji i certyfikacji;
- 7) prowadzenie i rozwijanie bazy danych związanej z przedmiotem działania Instytutu;
- 8) prowadzenie działalności w zakresie informacji naukowej;
- 9) prowadzenie działalności wydawniczej związanej z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi oraz z popularyzacją wyników badań w tym zakresie, prowadzonych przez inne ośrodki;

- 10) podejmowanie działalności w zakresie doskonalenia metod prowadzenia badań naukowych i prac badawczo-rozwojowych i diagnostycznych;
- 11) prowadzenie badań diagnostycznych i usług dla potrzeb polskich związków sportowych i innych jednostek;
- 12) opracowywanie prototypów urządzeń, programów komputerowych oraz prowadzenie innej działalności wynalazczej dla potrzeb kultury fizycznej;
- 13) pozaszkolne formy edukacji, obejmujące:
 - a) organizowanie wykładów, seminariów, warsztatów, szkoleń i kursów specjalistycznych dla trenerów, instruktorów, lekarzy, sportowców i innych osób związanych ze sportem,
 - b) organizowanie seminariów, sympozjów i konferencji naukowych;
- 14) współpraca z innymi jednostkami w doskonaleniu kadr kultury fizycznej;
- 15) dbałość o rozwój naukowy pracowników naukowych Instytutu;
- 16) współpraca z innymi jednostkami i osobami fizycznymi w zakresie ochrony stanu zdrowia zawodników, ze szczególnym uwzględnieniem sportowców wyczynowych i młodzieży uprawiającej sport;
- 17) propagowanie w społeczeństwie idei olimpijskiej i przeciwdziałanie negatywnym zjawiskom w sporcie, szczególnie w zakresie dopingu;
- 18) współpraca z krajowymi i zagranicznymi ośrodkami naukowymi;
- 19) współpraca z innymi jednostkami lub organami państwa w zakresie diagnostyki, przygotowywania opinii lub ekspertyz związanych z podstawową działalnością Instytutu.

1.1. Działalność Instytutu w zakresie walki z dopingiem w sporcie

W 1987 r. w Instytucie utworzono Laboratorium Kontroli Dopingu, które w 1995 r. zostało przekształcone w Zakład Badań Antydopingowych, zwanym dalej „ZBA”.

ZBA jest jedyną placówką w Polsce uprawnioną do przeprowadzania analiz antydopingowych sportowców i jedną z 32 na świecie z akredytacją Światowej Agencji Antydopingowej (WADA). Oprócz tego ZBA jest akredytowany przez Stowarzyszenie Oficjalnych Chemików Wyścigów Konnych (AORC – Association of Official Racing Chemists) oraz Polskie Centrum Akredytacji (na zgodność z normą ISO 17025:2005).

ZBA anonimowo wykonuje badania próbek biologicznych sportowców pobranych podczas kontroli antydopingowej przez Komisję do Zwalczenia Dopingu w Sporcie oraz inne uprawnione podmioty. Obsługuje także badania antydopingowe najważniejszych imprez międzynarodowych, odbywających się na terenie Polski lub za granicą.

1.2. Diagnostyka

Instytut stale współpracuje z polskimi związkami sportowymi w zakresie naukowego wsparcia procesu przygotowań do igrzysk olimpijskich, paraolimpijskich i igrzysk głuchych oraz do innych zawodów najwyższej rangi. Jest liderem w Polsce w zakresie sportowych badań diagnostycznych, których głównym celem jest ocena efektów treningowych i wykrywanie symptomów nieprawidłowej reakcji organizmu na trening. Rocznie w Instytucie wykonywanych jest ponad dwa tysiące interdyscyplinarnych badań diagnostycznych.

Instytut prowadzi m.in. projekt badawczo-wdrożeniowy pn. „Identyfikacja i wspieranie talentów”. Corocznie uczestniczy w nim ponad 700 zawodników. Wykorzystując wyniki kompleksowych badań z zakresu antropologii, biochemii, biomechaniki, endokrynologii, fizjologii, genetyki, medycyny i psychologii sportu, program ma na celu wyszukiwanie najbardziej utalentowanych zawodników, o potencjale umożliwiającym sukcesy sportowe

w przyszłości. Już po 3 latach funkcjonowania projektu, 14 osób znalazło się w składzie reprezentacji Polski na igrzyska w Londynie, a jedna z nich zdobyła medal olimpijski. Wyniki badań wykonywanych w ramach tego projektu wykorzystywane są również przez podmioty odpowiedzialne za reformę sportu przy opracowywaniu kryteriów naboru i programów długofalowego szkolenia zawodników.

1.3. Projekty badawczo-wdrożeniowe realizowane przez Instytut na potrzeby przygotowań olimpijskich oraz sportu dla wszystkich

Projekty badawczo-wdrożeniowe realizowane w latach 2003-2014 (od 2007 r. projekty były realizowane w związku ze „Strategią rozwoju sportu w Polsce do roku 2015”).

Lp.	Okres realizacji	Nazwa projektu	Podmiot finansujący
1	2003	Stan żywienia sportowców letnich dyscyplin olimpijskich w Ośrodkach Przygotowań Olimpijskich	PKS
2	2003	Problemy narkomanii w sporcie	PKS
3	2003-2004	Program badań diagnostycznych wspomagających proces szkolenia sportowego w ramach przygotowań olimpijskich Pekin’2008	PKS
4	2003-2004	Stan gospodarki żelazem u zawodników uczestniczących w programie przygotowań olimpijskich Ateny’2004	MENiS
5	2003-2004	Ocena poziomu adaptacji układu oddechowego oraz wpływu treningu mięśni oddechowych na zdolność wysiłkową zawodników uczestniczących w programie przygotowań olimpijskich Ateny’2004	MENiS
6	2003-2004	Diagnostyka specyficznych zdolności wysiłkowych zawodników kajakarstwa i wioślarstwa uczestniczących w programie przygotowań olimpijskich Ateny’2004	MENiS
7	2005	Zintegrowany system do analizy techniki wiosłowania	PKS, MS ¹⁾
8	2005	Uniwersalny system wspomagania treningu – asystent treningowy	PKS, MS
9	2005	Monitorowanie stanu gospodarki żelazem zawodników zimowych dyscyplin olimpijskich	PKS, MS
10	2005	Programy żywieniowe sportowców wyczynowych	PKS, MS
11	2005	Nieinwazyjna metoda optymalizacji obciążeń wysiłkowych w treningu wioślarskim	PKS, MS

¹⁾ Projekty wskazane w poz. 7-13 były finansowane przez Polską Konfederację Sportu. Ministerstwo Sportu dokonywało ich rozliczeń w grudniu 2005 r.

12	2005	Zastosowanie metody wyznaczania maksymalnej równowagi mleczanowej do kontroli procesu treningowego w łyżwiarstwie szybkim	PKS, MS
13	2005	Zastosowanie metody wyznaczania indywidualnego progu beztlenowego do kontroli procesu treningowego kajakarzy	PKS, MS
14	2006	Fizjologiczna weryfikacja wybranych metod treningowych stosowanych w wioślarstwie	MS
15	2006	Optymalizacja taktyki rozgrywania wyścigu kajakarskiego	MS
16	2007	Optymalizacja obciążeń wysiłkowych u wioślarzy w podokresie bezpośredniego przygotowania startowego	MSiT
17	2007	Opracowanie metody oceny stresu przedstartowego opartej na monitorowaniu reakcji hormonalnych u sportowców	MSiT
18	2007	Przydatność wskaźników biochemicznych w monitorowaniu procesu treningowego zawodników gier zespołowych	MSiT
19	2013	Genotyp i całkowita masa hemoglobiny w rozpoznawaniu predyspozycji do sportów wytrzymałościowych	MSiT
20	2013	Ocena sprawności fizycznej, jakości życia oraz ryzyka incydentów kardiologicznych osób po 50 roku życia o niedostatecznej aktywności fizycznej	MSiT
21	2014	Opracowanie parametrycznej oceny techniki ruchu w narciarstwie biegowym	MSiT
22	2013	Ocena sprawności układu krążenia młodzieży uprawiającej sport wyczynowy w aspekcie rozwoju mechanizmów adaptacyjnych do wysiłku fizycznego oraz wczesnego występowania zmian patologicznych z uwzględnieniem uwarunkowań genetycznych	MSiT
23	2014	Określenie wartości predykcyjnej całkowitej masy hemoglobiny w ocenie wydolności fizycznej zawodników dyscyplin wytrzymałościowych	MSiT
24	2014	Ustalenie nowych wskaźników monitoringu obciążeń treningowych w różnych grupach wiekowych zawodników trenujących tenis	MSiT
25	2014	Optymalizacja szkolenia sportowego w żeglarskim regatowym - biocybernetyczna i psychospołeczna analiza czynników warunkujących osiągnięcie mistrzostwa sportowego i ochronę zdrowia zawodników	MSiT
26	2014	Wpływ pobytu w warunkach sztucznej hipoksji na wydolność fizyczną wysokiej klasy sportowców	MSiT

Zastosowane skróty:

MENiS – Ministerstwo Edukacji Narodowej i Sportu
PKS – Polska Konfederacja Sportu
MS – Ministerstwo Sportu
MSiT – Ministerstwo Sportu i Turystyki

Instytut pozyskuje także środki na badania naukowe, uczestnicząc w konkursach na realizację projektów badawczych finansowanych ze środków na naukę. W ostatnich latach w Instytucie Sportu realizowano następujące projekty badawcze:

- 1) 2010-12 - Całkowita masa hemoglobiny jako wskaźnik stanu odżywienia sportowców żelazem (grant Narodowego Centrum Nauki);
- 2) 2010-13 - Wpływ etanolu jako czynnika modyfikującego profil steroidowy ludzi (grant Narodowego Centrum Nauki);
- 3) 2012-15 - Ocena zmęczenia na podstawie charakterystyk drżenia fizjologicznego i odruchu Hoffmana u zawodników uprawiających różne dyscypliny sportu (grant Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Rozwój Sportu Akademickiego”);
- 4) 2012-15 - Ocena zmian siły uderzeń i kopnięć zawodniczek i zawodników sportów walki (grant Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Rozwój Sportu Akademickiego”);
- 5) 2013-15 - Infekcje górnych dróg oddechowych u sportowców; immunologiczna ocena zagrożenia (grant Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w ramach programu „Rozwój Sportu Akademickiego”).

1.4. Współpraca międzynarodowa

Instytut aktywnie współpracuje z partnerami zagranicznymi realizując projekty finansowane ze środków przyznanych przez Komisję Europejską. Należą do nich „Fitness against doping”, “Strategy for Stopping Steroids” oraz “The Further Development of a coordinated Network in Sport Coaching in Europe (CoachNet)”.

Instytut współpracuje z partnerami zagranicznymi m.in. na podstawie zawartych umów o współpracy naukowej. Należą do nich: Laboratoire Suisse d'Analyse du Dopage, Centre Hospitalier, Universitaire Vaudois, Université de Lausanne oraz Seibersdorf Labor GmbH Doping Control Laboratory. Obecnie trwają przygotowania do podpisania umowy o współpracy z Australian Sports Drug Testing Laboratory (ASDTL) – Sydney.

1.5. Działalność edukacyjna, współpraca naukowa

Instytut w ramach współpracy naukowej z wieloma różnymi podmiotami (m.in. z uniwersyteckimi wydziałami chemicznymi, wychowania fizycznego oraz farmaceutycznymi) podejmuje działania edukacyjne mające na celu upowszechnienie posiadanej przez Instytut wiedzy z różnych dziedzin. Organizowane są m.in. wykłady, seminaria, warsztaty, staże oraz praktyki dla studentów. Instytut aktywnie bierze również udział w Festiwalu Nauki.

Od 1994 r. efektem podejmowanych działań było m.in. powstanie kilkudziesięciu prac magisterskich wykonanych w Instytucie, współfinansowanych ze środków statutowych. Dzięki temu studenci mają możliwość korzystania z jednej z najlepszych w Polsce infrastruktur

badawczych (wykorzystującej techniki chromatografii gazowej, cieczerwowej i spektrometrii mas, analizatory biochemiczne i hematologiczne, itp.).

Od 2009 r. Instytut jest m.in. realizatorem zleconego ze środków Ministra Sportu i Turystyki projektu Akademii Trenerskiej, który jest jedyną inicjatywą w Polsce oferującą możliwość kształcenia ustawicznego trenerom szkolenia olimpijskiego. W latach 2009-2013 Instytut zorganizował ponad 30 konferencji i sympozjów naukowych oraz warsztatów szkoleniowych. W projekcie regularnie uczestniczy kilkudziesięciu trenerów, głównie pracujących z reprezentacjami kraju niemal wszystkich sportach.

Uzupełnieniem projektu Akademii Trenerskiej była działalność popularnonaukowa. Instytut wydawał elektroniczną wersję czasopisma „Forum Trenera” oraz był wydawcą kwartalnika „Sport Wyczynowy”. Oba zadania były realizowane na zlecenie i ze środków Ministra Sportu i Turystyki.

1.6. Certyfikacja

Od 1999 r. w Instytucie działa Zespół Certyfikacji, którego podstawowymi zadaniami są certyfikacja wyrobów sprzętu sportowego i rekreacyjnego oraz opiniowanie projektów urządzeń sportowych i sprzętu.

Zespół Certyfikacji uzyskał od Polskiego Centrum Certyfikacji certyfikat akredytacyjny jednostki certyfikującej wyroby (nr AC 074), włączając się tym samym w krajowy system certyfikacji. Uzyskanie akredytacji oznaczało spełnienie wymagań, które gwarantują, że jednostka prowadzi system certyfikacji w sposób spójny i wiarygodny. Świadczy to także o tym, że Zespół Certyfikacji spełnia wszystkie wymagania ogólne dotyczące jednostek prowadzących systemy certyfikacji wyrobów zgodnie z wymaganiami normy PN-EN 45011:2000.

Zespół Certyfikacji stosuje dwa programy certyfikacji wyrobu zgodne z przewodnikami PKN ISO/IEC 67:2007, tj. System certyfikacji 1b o akronimie programu ZABAWIS dotyczący wyrobów „Wyposażenia placów zabaw”, a także System certyfikacji 5 o akronimie programu SPORTIS dotyczy wyrobów dla sportu.

Zespół Certyfikacji wydaje również certyfikaty poza systemem akredytacji, na zgodność z odpowiednimi dokumentami odniesienia (normami, kryteriami technicznymi i przepisami) dla niewymienionego powyżej sprzętu sportowego i rekreacyjnego oraz certyfikaty na znak bezpieczeństwa wg identycznych wymagań, jakie stosowane są w akredytowanym systemie certyfikacji.

1.7. Stan i struktura zatrudnienia

Na dzień 4 grudnia 2014 r. w Instytucie było zatrudnionych 68 pracowników etatowych, w tym:

- 1) 5 ze stopniem doktora habilitowanego nauk o kulturze fizycznej (4 wskazało inne jednostki jako podstawowe miejsce pracy);
- 2) 15 ze stopniem naukowym doktora, w tym:
 - 4 – nauk o kulturze fizycznej,
 - 1 – nauk farmaceutycznych,
 - 1 – nauk chemicznych,
 - 3 – nauk biologicznych,
 - 4 – nauk medycznych,

- 1 – nauk przyrodniczych,
 - 1 – nauk humanistycznych;
- 3) 24 z tytułem magistra (w tym 4 osoby są uczestnikami studiów doktoranckich);
- 4) 24 pozostali (w tym 9 pracowników technicznych, tj. pielęgniarki i laborantki).

Ponadto, 18 osób jest zatrudnionych na podstawie umów cywilno-prawnych m.in. w Zespole Metodyczno-Szkoleniowym Klubu Polska oraz Zespole ds. Sportu Młodzieżowego.

Na dzień 4 grudnia 2013 r. struktura zatrudnienia w Instytucie była następująca:

- pracownicy działalności podstawowej – 50 (73,5%),
- pracownicy administracyjno-biurowi – 16 (23,5%),
- pracownicy obsługi – 2 (3%).

Warto zaznaczyć, że stale wzrastają kwalifikacje naukowe pracowników Instytutu. Mimo braku uprawnień do nadawania stopni naukowych przez Radę Naukową Instytutu, od momentu utworzenia jednostki stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskało 8 osób, a stopień naukowy doktora – 38 (stan na: 4 grudnia 2014 r.).

1.8. Wyniki finansowe Instytutu

Wyniki finansowe Instytutu w latach 2009-2013

ROK	2009	2010	2011	2012	2013
Wynik finansowy netto w zł.	64 660,98	14 265,37	328,50	2 541,06	94 412,53

Stan majątkowy Instytutu na dzień 31 grudnia 2013 r.

Aktywa trwałe		20 358 134,84
Wartości niematerialne i prawne		102 667,29
Rzeczowe aktywa trwałe		20 255 467,55
	w tym	
	- grunty	195 289,59
	- budynki i budowle	11 241 363,86
	- urządzenia techniczne i maszyny	52 028,89
	- środki transportu	12 423,42
	- inne środki trwałe	8 754 361,79

Aktywa obrotowe		2 255 604,36
Zapasy		6 454,64
	- materiały	6 454,64
Należności krótkoterminowe		182 104,18
	- z tytułu dostaw i usług	142 205,67
	- inne	39 898,51
Inwestycje krótkoterminowe		2 031 895,70
	- środki pieniężne w kasie i na rachunkach	2 031 895,70

Krótkoterminowe rozliczenia międzyokresowe	35 149,84
---	-----------

Aktywa RAZEM	22 613 739,20
---------------------	----------------------

2. Przyczyny i cel nadania Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego

Nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego jest realizacją zadania „Utworzenie Państwowego Instytutu Badawczego Sportu” określonego w ramach priorytetu „wzrost wyników sportowych” w dokumencie pn. „Strategia Rozwoju Sportu w Polsce do roku 2015”, zwanej dalej „SRS2015”.

Jednym z bezpośrednich powodów starań o nadanie statusu państwowego instytutu badawczego Instytutowi, będącemu placówką naukowo-badawczą w sporcie, jest konieczność wsparcia sportu poprzez stworzenie warunków do realizacji zadań szczególnie ważnych dla planowania i realizacji polityki państwa, których wykonywanie jest niezbędne dla zapewnienia m.in. bezpieczeństwa publicznego rozwoju kultury fizycznej i sportu oraz poprawy jakości życia obywateli dotyczących przede wszystkim ochrony zdrowia, promocji aktywności fizycznej poprzez wspierania sportu wyczynowego oraz standardów produktów, procesów i usług, a także warunków przestrzegania tych standardów. Wsparcie sportu nastąpi poprzez realizację w sposób ciągły następujących zadań:

- 1) działalność w zakresie prowadzenia badań antydopingowych zawodników;
- 2) działalność w zakresie przygotowania kadr narodowych powoływanych przez polskie związki sportowe do udziału we współzawodnictwie sportowym, w szczególności igrzyskach olimpijskich, paraolimpijskich i igrzyskach głuchych;
- 3) działalność w zakresie edukacji poprzez organizację różnych form kształcenia i doskonalenia zawodowego, w szczególności trenerów i instruktorów sportu;
- 4) działalność w zakresie upowszechniania sportu dla wszystkich, w szczególności sportu wśród dzieci i młodzieży poprzez prowadzenie działań mających na celu zwiększenie świadomości zdrowotnej społeczeństwa, popularyzację różnorodnych form aktywności fizycznej oraz działalność edukacyjną;
- 5) działalność w zakresie certyfikacji sprzętu i akcesoriów dla sportu i rekreacji na podstawie posiadanego certyfikatu akredytacji wydanego przez Polskie Centrum Akredytacji.

Nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego przyczyni się również do efektywniejszego finansowania działalności Instytutu poprzez przekazywanie dotacji celowej na realizację zadań zleconych wykonywanych w sposób ciągły. Wysokość dotacji będzie uwzględniona w ustawie budżetowej. Dotychczas Minister Sportu i Turystyki na podstawie odrębnych umów przekazywał Instytutowi środki na realizację konkretnych zadań w danym roku, co skutkowało brakiem stabilności (ciągłości) realizowanych zadań (długotrwała procedura konkursowa, niepewność co do wyboru najlepszej oferty w sytuacji gdy najlepsze warunki realizacji zadań zapewnia Instytut).

Dotychczasowy sposób realizacji przez IS zadań koniecznych do wykonywania w sposób ciągły:

Zadanie konieczne do wykonywania w sposób ciągły	Działanie w ramach zadania	Charakterystyka liczbowa działania	Poziom dotychczasowego finansowania	Tryb finansowania
Działalność w zakresie prowadzenia badań antydopingowych zawodników	Utrzymanie przez Zakład Badań Antydopingowych Instytutu Sportu akredytacji Światowej Agencji Antydopingowej (WADA)	Liczba analiz próbek antydopingowych wykonanych przez ZBA na zlecenie MSiP: 2011 – 3 000 2012 – 3 285 2013 – 3 765 2014 – 3 545 2015 – 4 085	2011: 3 480 tys. zł 2012: 3 601 tys. zł 2013: 3 866 tys. zł 2014: 3 750 tys. zł 2015: 4 500 tys. zł	Budżet państwa, dotacja celowa na podstawie art. 45 ustawy o sporcie Działanie w tej formule realizowane od 2011 r. po wejściu w życie ustawy o sporcie w 2010 r.
Działalność w zakresie przygotowania kadr narodowych powoływanych przez polskie związki sportowe do udziału we współzawodnictwie sportowym, w szczególności igrzyskach olimpijskich, paraolimpijskich i igrzyskach głuchych	Wspieranie procesu przygotowań olimpijskich do Igrzysk Olimpijskich w Rio de Janeiro 2016	Liczba badań diagnostycznych zawodników tzw. Klubu Polska zrealizowanych przez IS: 2013 – 298 2014 – 532	2013: 1 600 tys. zł 2014: 1 600 tys. zł 2015: 1 600 tys. zł	Budżet państwa, tryb konkursowy na podstawie przepisów ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie Działanie realizowane przez IS od 2013 r.

	Kontrola sprawności fizycznej oraz monitorowanie rozwoju sportowego zawodników objętych systemem sportu dzieci i młodzieży – identyfikacja i wspieranie talentów	Liczba badań diagnostycznych zrealizowanych przez IS: 2009 – 532 2010 – 882 2011 – 924 2012 – 859 2013 – 816 2014 – 765	2009-2013: 950 tys. zł (co roku)	2014-2015: 1 700 tys. zł (co roku)	Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, tryb konkursowy / tryb naboru wniosków (od 2015 r.) Działanie realizowane od 2009 r.
	Prowadzenie działalności kontrolnej systemu sportu młodzieżowego. Zarządzanie procesem zmian w realizacji zadań szkolenia i współzawodnictwa młodzieży uzdolnionej sportowo		2013 350 tys. zł		Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, tryb konkursowy / tryb naboru wniosków (od 2015 r.) Działanie realizowane od 2013 r.
	Projekty badawcze (badania naukowe) dedykowane sportowi wyczynowemu	Liczba projektów badawczych (wdrożeńiowych) realizowanych przez IS na zlecenie MSiT: 2013 – 2 2014 – 6 2015 – 6	2013 : 1 200 tys. zł 2014 : 1 000 tys. zł 2015: 700 tys. zł		Budżet państwa, na podstawie ustawy Prawo zamówień publicznych
Działalność w zakresie edukacji poprzez organizację różnych form kształcenia i doskonalenia zawodowego, w szczególności trenerów i instruktorów sportu	Realizacja projektu „Akademia Trenerska”	Liczba trenerów, którzy brali udział w szkoleniach Akademii Trenerskiej: 2009 – 52 2010 – 78 2011 – 125 2012 – 195 2013 – 266 2014 – 434	2009-2014: 500-550 tys. zł (co roku)		Budżet państwa, na podstawie ustawy Prawo zamówień publicznych

		Liczba polskich związków sportowych uczestniczących w szkoleniach Akademii Trenerskiej: 2009 – 16 2010 – 25 2011 – 31 2012 – 33 2013 – 37 2014 – 39		
	Realizacja projektu podnoszenia kompetencji wśród trenerów klubów sportowych pracujących z dziećmi i młodzieżą		2015: 30 tys. zł	Fundusz Rozwoju Kult. Fizycznej, Tryb naboru wniosków Działanie realizowane od 2015 r.
Działalność w zakresie upowszechniania sportu dla wszystkich, w szczególności sportu wśród dzieci i młodzieży poprzez prowadzenie działań mających na celu zwiększenie świadomości zdrowotnej społeczeństwa, popularyzację różnorodnych form aktywności fizycznej oraz działalność edukacyjną	Stworzenie koncepcji oraz prowadzenie koordynacji ogólnopolskiej programu „Multisport”	Liczba uczestników programu „Multisport”: 2014 - 17 721	2014: 445 tys. zł 2015: 630 tys. zł	Fundusz Rozwoju Kultury Fizycznej, tryb konkursowy / tryb naboru wniosków (od 2015 r.) Działanie realizowane od 2014 r.
Działalność w zakresie certyfikacji sprzętu i akcesoriów dla sportu i rekreacji na podstawie posiadanego certyfikatu akredytacji wydanego przez Polskie Centrum Akredytacji	Certyfikacja sprzętu i akcesoriów dla sportu i rekreacji	Ilość wydanych certyfikatów sprzętu i akcesoriów dla sportu i rekreacji: 2010 – 133 2011 – 141 2012 – 198 2013 – 137 2014 – 162	Działanie realizowane na zlecenie podmiotów zewnętrznych (przedsiębiorców)	

Ministerstwo Sportu i Turystyki szacuje, że Instytut posiadając status państwowego instytutu badawczego pozyska dodatkowo w ciągu 10 lat kwotę ok. 2,32 mln zł. Będą to środki pochodzące od małych, średnich, a w szczególności dużych przedsiębiorstw zainteresowanych współpracą z wyspecjalizowanym podmiotem certyfikującym sprzęt i akcesoria sportowe, a także suplementy diety oraz inne produkty spożywcze stosowane przez profesjonalnych sportowców oraz sportowców amatorów.

Środki pozyskane w ten sposób będą przeznaczone na realizację dodatkowych zadań, które zostaną nałożone na Instytut w związku z nadaniem mu statusu państwowego instytutu badawczego.

Instytut realizuje zadania wynikające z przepisów prawa w przedmiocie wspierania kultury fizycznej, sportu oraz ochrony zdrowia publicznego, które należy wykonywać w sposób ciągły. Należą do nich zadania w następujących obszarach:

I. Działalność w zakresie prowadzenia badań antydopingowych zawodników.

Zagadnienie zapobiegania oraz zwalczania niedozwolonego dopingu w sporcie na podstawie przepisów prawnych określonych w obowiązujących aktach, zarówno prawa krajowego, jak i międzynarodowego, jest odrębną materią ze względu na szkodliwość i powszechność tego zjawiska w środowisku sportowym. Polska, jako państwo – strona międzynarodowych konwencji dotyczących walki z dopingiem, zobowiązała się do podjęcia odpowiednich działań ustawodawczych, regulacyjnych oraz wdrażania odpowiedniej polityki w tym zakresie. Ponadto postanowienia Konwencji Antydopingowej Rady Europy sporządzonej w Strasburgu dnia 16 listopada 1989 r. (Dz. U. z 2001 r. Nr 15, poz. 149, z późn. zm.) oraz Międzynarodowej konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie sporządzonej w Paryżu dnia 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999) przewidują, że państwa – strony zapewnią fundusze na wspieranie krajowego programu badań lub wesprą organizacje antydopingowe w finansowaniu kontroli antydopingowej przez bezpośrednie subwencje lub dotacje.

System norm prawa, którego celem jest zapobieganie oraz zwalczanie zjawiska niedozwolonego dopingu w sporcie, tworzą w Polsce, w szczególności przepisy zawarte w:

- 1) aktach normatywnych rangi ustawowej:
 - a) ustawie z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2014 r. poz. 715), w szczególności w przepisach rozdziału 7 i rozdziału 9,
 - b) ustawie z dnia 6 września 2001 r. - Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2008 r. Nr 45, poz. 271, z późn. zm.),
 - c) ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2012 r. poz. 124, z późn. zm.),
 - d) ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594);
- 2) aktach wykonawczych wydanych na podstawie aktów normatywnych rangi ustawowej:
 - a) w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie kwalifikacji lekarzy uprawnionych do wydawania zawodnikom orzeczeń lekarskich o stanie zdrowia oraz zakresu wymaganych badań lekarskich niezbędnych do uzyskania orzeczenia lekarskiego (Dz. U. Nr 88, poz. 502),
 - b) w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie zakresu i sposobu realizowania opieki medycznej nad zawodnikami zakwalifikowanymi do kadry narodowej w sportach olimpijskich i paraolimpijskich (Dz. U. Nr 88, poz. 501),

- c) w rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie wzoru formularza powiadomienia o produktach wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, rejestru produktów objętych powiadomieniem oraz wykazu krajowych jednostek naukowych właściwych do wydawania opinii (Dz. U. Nr 80, poz. 437), co jest bezpośrednio powiązane z dyrektywami wydanymi przez Komisję Europejską oraz Parlament Europejski, tj.:
- dyrektywą 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych (Dz. Urz. WE L 183 z 12.07.2002, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 29, str. 490),
 - dyrektywą Komisji 1999/21/WE z dnia 25 marca 1999 r. w sprawie dietetycznych środków spożywczych specjalnego przeznaczenia medycznego (Dz. Urz. WE L 91 z 07.04.1999, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 273);
- 3) ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umowach międzynarodowych:
- a) Konwencji Antydopingowej Rady Europy z dnia 16 listopada 1989 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999, z późn. zm.),
 - b) Międzynarodowej Konwencji o zwalczaniu dopingu w sporcie, sporządzonej w Paryżu w dniu 19 października 2005 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 142, poz. 999, z późn. zm.), przyjętej pod auspicjami UNESCO;
- 4) dokumentach tworzonych przez Światową Agencję Antydopingową (WADA), stosowanych przez narodowe organizacje antydopingowe oraz międzynarodowe federacje sportowe;
- 5) dokumentach ramowych (strategiach) tworzonych przez Ministerstwo Sportu i Turystyki wyznaczających zadania Ministerstwa i publicznych jednostek podległych, w tym, w szczególności w SRS2015, ze stycznia 2007 roku oraz w projekcie Programu Rozwoju Sportu do roku 2020.

Część z wymienionych przepisów antydopingowych (wskazanych w aktach prawnych w pkt 1-3) to normy prawa powszechnie obowiązującego, stanowiące część polskiego i unijnego porządku prawnego, pozostałe to prawo wewnątrzorganizacyjne organizacji i federacji sportowych (wskazane w aktach prawnych w pkt 4) i normy niestanowiące prawa powszechnie obowiązującego w Polsce, ale tworzone przez naczelne organy administracji rządowej wytyczające długofalowy plan działań, który dana jednostka ma obowiązek realizować.

Nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego podniesie jego rangę jako krajowego centrum prowadzenia kontroli antydopingowych wśród profesjonalnych sportowców, a także zapewni większe możliwości prowadzenia badań w zakresie przyczyn, środków, skutków oraz skutecznych metod zwalczania obecności środków antydopingowych w środowisku sportowców, co przyczyni się do skutecznego opracowywania i opiniowania standardów w zakresie przestrzegania bezpieczeństwa w sporcie oraz szeroko pojętej ochrony zdrowia.

Dokument SRS2015, opublikowany w styczniu 2007 przez Ministerstwo Sportu (obecnie Ministerstwo Sportu i Turystyki), wymienia wprost jako jedno z zadań Ministerstwa w punkcie 2.3.3. Utworzenie państwowego instytutu badawczego na bazie Instytutu, jako centralnej placówki naukowo-badawczej, w której zakłada się realizację kolejnego

z określonych w ww. dokumencie zadań tj. Rozszerzenie programu walki z dopingiem w sporcie (pkt 2.3.4).

Nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego pozwoli na rozszerzenie działalności antydopingowej Instytutu ponad zakres działań wykonywanych obecnie o stworzenie systemu certyfikacji suplementów diety i odżywek dla sportowców. Poszerzenie zakresu działalności antydopingowej pozwoli również na właściwe wykonywanie obowiązku prawnego wynikającego z załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie wzoru formularza powiadomienia o produktach wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, rejestru produktów objętych powiadomieniem oraz wykazu krajowych jednostek naukowych właściwych do wydawania opinii, w którym Instytut został umieszczony w grupie jednostek naukowych właściwych do wydawania opinii dotyczących środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, żywności wzbogaconej oraz suplementów diety.

II. Działalność w zakresie przygotowania kadr narodowych powoływanych przez polskie związki sportowe do udziału we współzawodnictwie sportowym, w szczególności igrzyskach olimpijskich, paraolimpijskich i igrzyskach głuchych.

Obowiązek państwa w zakresie rozwoju i promowania kultury fizycznej wśród obywateli wynika bezpośrednio z art. 68 ust. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, z późn. zm.), który stanowi, że „Władze publiczne popierają rozwój kultury fizycznej, zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży.”. Powołana norma konstytucyjna zawiera zaadresowany do władz publicznych nakaz wspierania kultury fizycznej, ze szczególnym uwzględnieniem kultury fizycznej dzieci i młodzieży. Obowiązek ten wynika z faktu, iż sport, w szczególności w swoim profesjonalnym wymiarze jest dobrem publicznym, które państwo powinno wspierać ze względu na jego znaczenie społeczne (zdrowie, promocja kraju, spójność społeczna) i edukacyjne (wychowanie przez sport).

Ponadto ustawa z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie w rozdziale 6 - Wspieranie sportu przez organy władzy publicznej, określa zadania państwa w zakresie wspierania działalności sportowej, zarówno w wymiarze profesjonalnym, jak i amatorskim poprzez zapewnienie odpowiednich środków organizacyjnych i finansowych. Realizacja tak określonych zadań w sposób ciągły może nastąpić m.in. poprzez nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego.

Ponadto w SRS2015 zostały określone działania z zakresu czynników koniecznych do zapewnienia ciągłości szkolenia sportowego. Działalność prowadzona przez Instytut jest tożsama z zakładanymi przez Ministerstwo Sportu i Turystyki działaniami, w szczególności w zakresie opracowania strategii rozwoju sportów olimpijskich, opracowania etapowych programów przygotowań do igrzysk olimpijskich i paraolimpijskich.

Przyznanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego pozwoli na poszerzenie zakresu badań laboratoryjnych i terenowych prowadzonych w Instytucie na rzecz sportu wyczynowego oraz zwiększenie częstotliwości tych badań, w przedmiocie m.in. wydolności fizycznej sportowców, symptomów przeciążenia organizmu, niedoboru biopierwiastków i witamin, mocy i siły mięśniowej, charakterystyki psychologicznej sportowców, oceny intensywności treningu, techniki ruchu, odporności na stres oraz analizy taktyki. Zwiększenie częstotliwości i zakresu regularnych badań pozwoli na uzyskanie bardziej miarodajnych wyników w zakresie oceny przygotowania sportowców do udziału w zawodach sportowych o randze międzynarodowej, w tym reprezentantów polskich w igrzyskach

olimpijskich i paraolimpijskich, a także na opracowanie skutecznych metod oraz standardów poprawy uzyskiwanych wyników, które będą mogły być stosowane w praktyce.

W długofalowej perspektywie będzie mieć to wpływ na stworzenie skutecznego systemu szkolenia profesjonalnych sportowców, zapewnienia im niezbędnego zaplecza badawczego i zabiegowego oraz wytyczania ogólnokrajowych standardów treningowych w danym sporcie w celu optymalizacji stosowanych środków i metod do uzyskiwanych wyników. Instytut uzyskując status państwowego instytutu badawczego będzie w stanie skutecznie realizować zadania określone w SRS2015 w tym rozszerzyć zakres prowadzonych działań w ramach programu Klubu Polska (we współpracy ze związkami sportowymi), który został uruchomiony przed igrzyskami olimpijskimi w Londynie i będzie dodatkowo wspierać przygotowania olimpijskie do letnich igrzysk w Rio de Janeiro 2016, a także planowane w projektowanym Programie Rozwoju Sportu do roku 2020.

III. Działalność w zakresie edukacji poprzez organizację różnych form kształcenia i doskonalenia zawodowego, w szczególności trenerów i instruktorów sportu.

Obowiązek kształcenia profesjonalnych kadr sportowych ze szczególnym uwzględnieniem trenerów wynika bezpośrednio z art. 41 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie. Przepis ten uzyskał obecne brzmienie na podstawie art. 25 ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. poz. 829), tzw. ustawie deregulacyjnej. Złagodzenie formalnych wymogów niezbędnych do spełnienia w stosunku do kadry trenerskiej wynika bezpośrednio z założeń jakie towarzyszą tworzeniu Europejskiej Ramy Kwalifikacji (ERK), jak i w Polsce przy tworzeniu Polskiej Ramy Kwalifikacji (PRK). Głównym rezultatem przyjęcia takiego rozwiązania jest nacisk na rezultat uczenia się, natomiast przestaje mieć znaczenie fakt, czy dana kwalifikacja została nabyta w systemie formalnym, poza formalnym czy też nieformalnym np. poprzez praktykę.

W efekcie uczący się mogą lepiej i szybciej osiągać taki poziom kwalifikacji, jaki jest zgodny z ich aspiracjami oraz możliwościami. Zmiana brzmienia art. 41 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie w efekcie nie powoduje obniżenia poziomu kształcenia kadry trenerskiej, a jedynie przesuwa ciężar kształcenia instruktorów i trenerów na krajowe związki sportowe, a w szczególności odpowiedzialność za ich wiedzę i umiejętności. W świetle powyższych regulacji działalność Instytutu w zakresie szkolenia kadry sportowej, ze szczególnym uwzględnieniem szkolenia profesjonalnej kadry trenerskiej staje się jeszcze bardziej znacząca społecznie w kontekście rozwoju edukacji i sportu.

Obecnie Instytut realizuje projekt Ministerstwa Sportu i Turystyki o nazwie „Akademia Trenerska”. Projekt jest jednym z kluczowych elementów zamierzeń Ministerstwa Sportu i Turystyki opisanych w SRS2015, dotyczący wspierania środowiska sportowego w przygotowaniach olimpijskich. Podstawowym zadaniem Akademii Trenerskiej jest działalność edukacyjna realizowana poprzez organizację różnych form kształcenia i doskonalenia zawodowego kadr sportowych. Głównym celem jest podnoszenie poziomu wykształcenia trenerów i rozwój umiejętności przełożenia zdobytej wiedzy na praktykę. Działania prowadzone w ramach kształcenia profesjonalnej kadry trenerskiej mają bezpośredni wpływ na efekty działalności w zakresie przygotowywania polskich reprezentantów do udziału w igrzyskach olimpijskich i paraolimpijskich i uzyskane w tym zakresie efekty. Przyznanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego pozwoli na kontynuowanie i zintensyfikowanie działań prowadzonych już w tej chwili w ramach projektu Akademia Trenerska, który jest prowadzony w określonych ramach czasowych. Od rozpoczęcia projektu

w 2009 roku do roku 2013 liczba profesjonalnych trenerów z polskich związków sportowych, odbywających szkolenia w Instytucie Sportu zwiększyła się z 53 do 266.

W długofalowej perspektywie Instytut, będąc Państwowym Instytutem Badawczym, będzie w stanie wdrożyć wieloletni system ustawicznego kształcenia dla trenerów w ścisłej współpracy z polskimi związkami sportowymi. Daje to Instytutowi szansę na stanie się centralnym ośrodkiem szkolenia kadry trenerskiej na wiele lat, poprzez opracowanie i przyjęcie standardów szkolenia kadry trenerskiej w wymiarze ogólnym oraz odpowiednich dla konkretnych sportów. Ponadto otwiera wiele możliwości do prowadzenia międzynarodowej współpracy w zakresie szkolenia profesjonalnych trenerów, wymiany doświadczeń i wdrażania sprawdzonych standardów doskonalenia zawodowego.

IV. Działalność w zakresie upowszechniania sportu dla wszystkich, w szczególności sportu wśród dzieci i młodzieży poprzez prowadzenie działań mających na celu zwiększenie świadomości zdrowotnej społeczeństwa, popularyzację różnorodnych form aktywności fizycznej oraz działalność edukacyjną.

Ministerstwo Sportu i Turystyki kładzie bardzo duży nacisk na propagowanie aktywności fizycznej wśród społeczeństwa w celu poprawy świadomości zdrowotnej, szczególnie wśród osób młodych, kształtując ich właściwe postawy i nawyki, zarówno żywieniowe, jak i behawioralne. Takie działania wymagają kompleksowego i wieloletniego planowania, przede wszystkim w zakresie edukacji zdrowotnej wśród dzieci i młodzieży, popartej konkretnymi rozwiązaniami zachęcającymi najmłodszych do regularnej aktywności fizycznej i uprawiania sportu. SRS2015, a w jeszcze większym stopniu projektowany Program Rozwoju Sportu do roku 2020, kładzie szczególny nacisk na zagadnienia aktywności fizycznej pozytywnie wpływającej na zdrowie. SRS2015 zakłada m.in.: opracowanie modelowych rozwiązań miejskich, gminnych i osiedlowych ośrodków sportu, budowę wielofunkcyjnych boisk dla dzieci, opracowanie koncepcji systemu informacji sportowej itd.

Aktualnie Instytut jest krajowym operatorem programu „Multisport” – programu aktywizacji sportowej uczniów IV – VI klas podstawowych, którego założenia powstały w Instytucie. Instytut w aktywny sposób uczestniczy w tworzeniu założeń Programu Rozwoju Sportu do roku 2020, założeń nowych programów w zakresie sportu dla wszystkich i sportu wyczynowego, ze szczególnym uwzględnieniem sportu dzieci i młodzieży. Zespół Sportu Młodzieżowego Instytutu, jako jedna z jego jednostek organizacyjnych, odgrywa istotną rolę w systemie nadzoru i kontroli systemu sportu młodzieżowego na bieżąco monitorując działania szkoleniowe i organizacyjne prowadzone przez polskie związki sportowe oraz przygotowując nowe rozwiązania w zakresie szkolenia dzieci i młodzieży uzdolnionej sportowo, prowadząc m.in. program identyfikacji talentów sportowych.

Zespół Metodyczno-Szkoleniowy Instytutu jest odpowiedzialny za zakwalifikowanie wybitnych sportowców do programu szkolenia olimpijskiego, monitoring tego procesu oraz opiniowanie i ocenę efektów systemu szkolenia. Aktualnie Instytut jest wydawcą jednego z dwóch polskich czasopism z zakresu nauk o sporcie, notowanych na tzw. „liście filadelfijskiej” – Biology of Sport. Działalność popularyzująca sport oraz edukacyjna prowadzona jest także poprzez wydawanie czasopisma „Forum Trenera” na zlecenie i ze środków Ministra Sportu i Turystyki.

Przyznanie statusu państwowego instytutu badawczego Instytutowi pozwoliłoby na kompleksowe opracowanie i wdrożenie mechanizmów pozyskiwania środków finansowych na rozbudowę, modernizację i zarządzanie infrastrukturą sportową ze źródeł pozabudżetowych, co byłoby bezpośrednim środkiem realizacji SRS2015 wdrożonej przez Ministerstwo Sportu

i Turystyki w zakresie upowszechniania dostępu i możliwości korzystania z różnorodnych form aktywności fizycznej wśród społeczeństwa, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci i młodzieży. Instytut mógłby także dalej realizować tak pozytywnie przyjęty w środowisku program „Multisport” i obejmować nim coraz więcej krajowych placówek oświatowych z korzyścią dla kształtowania standardów ochrony zdrowia poprzez aktywność fizyczną wśród najmłodszych.

V. Działalność w zakresie certyfikacji sprzętu i akcesoriów dla sportu i rekreacji na podstawie posiadanego certyfikatu akredytacji wydanego przez Polskie Centrum Akredytacji.

W chwili obecnej Instytut, jako jedyna jednostka w Polsce na podstawie wydanego przez Polskie Centrum Akredytacji certyfikatu akredytacji o nr AC074 i wprowadzeniu systemu jakości zgodnego z normą PN-EN 45011:2000, poprzez jedną ze swoich jednostek organizacyjnych – Zespół Certyfikacji, prowadzi działalność certyfikacyjną w zakresie wydawania certyfikatów producentom sprzętu i akcesoriów sportowych, na konkretne wyroby. System jakości wprowadzony przez Zespół Certyfikacji jest potwierdzeniem wymagań jakościowych i kompetencyjnych.

Obecnie system certyfikacji Instytutu obejmuje przyznawanie certyfikatów na bramki używane w sportach zespołowych (piłka nożna, piłka ręczna, hokej na trawie), sprzęt gimnastyczny (poręcze, skrzynie do skoków, konie i kozły, drążki, drabinki przyścienne, równoważnie, trampoliny), stacjonarny sprzęt treningowy do treningu siłowego, sprzęt do siatkówki, koszykówki, badmintonu, tenisa i tenisa stołowego. Wyroby sportowe, które otrzymały certyfikat Zespołu Certyfikacji Instytutu zapewniają jakość oraz przede wszystkim bezpieczeństwo korzystania z nich, zarówno dla profesjonalnych sportowców, jak i sportowców amatorów. Certyfikowane wyroby są powszechnie używane na zawodach sportowych różnej rangi, na zajęciach sportowych w szkołach oraz prywatnych siłowniach, klubach sportowych itp., zapewniając ich użytkownikom bezpieczeństwo, co ma znaczny wpływ na poprawienie szeroko rozumianych standardów w zakresie ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa publicznego.

Posiadając status państwowego instytutu badawczego, Instytut będzie miał możliwość znacznego rozszerzenia działalności certyfikacyjnej i stworzenie systemu certyfikacji, w szczególności, w zakresie środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego, żywności wzbogaconej oraz suplementów diety, a także stworzenia systemu certyfikacji osobowej w odniesieniu np. do trenerów, którzy pozytywnie przeszli szkolenia w ramach projektów realizowanych przez Instytut, w tym zleconych przez i realizowanych ze środków Ministra Sportu i Turystyki, takich jak „Akademia Trenerska”. Będąc jedyną jednostką tego typu w Polsce, która posiada certyfikat akredytacji wydany przez Polskie Centrum Akredytacji, a także mając świadomość obowiązków nałożonych na Instytut przez przepisy prawa krajowego²⁾ w zakresie opiniowania środków spożywczych i suplementów diety wprowadzanych na rynek polski, certyfikaty wydawane przez Instytut konkretnym produktom, wyrobom, a także trenerom mogą stać się znakiem jakości i bezpieczeństwa gwarantującym ochronę zdrowia i bezpieczeństwa publicznego osób z nich korzystających.

²⁾ Rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie wzoru formularza powiadomienia o produktach wprowadzonych po raz pierwszy do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, rejestru produktów objętych powiadomieniem oraz wykazu krajowych jednostek naukowych właściwych do wydawania opinii (Dz. U. Nr 80, poz. 437).

3. Przewidywane skutki prawne wejścia w życie przedmiotowego projektu

Nadanie Instytutowi statutu państwowego instytutu badawczego będzie miało szereg skutków dla różnych obszarów jego działalności. Wprowadzona regulacja pozwoli na przekształcenie planów badawczych w proces ciągły oparty o wieloletnie strategie, co wyeliminuje zagrożenia wynikające z obecnej formy prowadzenia badań, które są planowane w cyklach rocznych, a formalne wymagania dotyczące zatwierdzania badań na kolejny rok powodują ich wstrzymanie na okresy nawet kilkumiesięczne. Efektem będzie również usystematyzowanie i wypracowanie standardów wsparcia polskich związków sportowych, które obecnie są realizowane doraźnie na wniosek danego związku, a działania kumulują się na koniec roku. Stworzone zostaną także krajowe ramy kwalifikacji trenerskich, spełniających międzynarodowe wymogi określone przepisami będąc realizacją stałej współpracy z polskimi związkami sportowymi w zakresie potwierdzania uzyskania kwalifikacji trenerskich, dla profesjonalnych trenerów. Nadanie Instytutowi statusu państwowego instytutu badawczego pozwoli również na rozwój prywatnego sektora producentów urządzeń i sprzętu sportowego. Wymaga on ciągłego opracowywania nowych norm i programów certyfikujących, zapewniających przede wszystkim bezpieczeństwo i efektywność treningu użytkowników.

4. Podsumowanie

Przedmiotowy projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65 poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów tego rozporządzenia.

Przedmiotowy projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.